

[illegible][illegible]

Strona tytułowa 1

1. Spis treści 2

2. Opis techniczny 3

3. Spis rysunków:

➤ ((((((

➤ (((((

➤ ((

OPIŚ TECHNICZNY

UWAGA: Użyte w opracowaniu nazwy własne należy traktować jedynie jako element charakterystyczny danego produktu. Dopuszcza się zastosowanie dowolnego produktu równoważnego, którego parametry techniczne i kolorystyka nie będą gorsze niż wskazane w projekcie.

1. Podstawa opracowania

(((

(((((((

(((

((((((

(((((

(((((((((

((((((((((((

(((((((((((((

2. Przedmiot opracowania

(

3.Cel opracowania

4. Obliczenie współczynników przenikania ciepła przegród zewnętrznych po dociepleniu.

$$\begin{array}{ccccccc} (& (& (& (& (& (& (\\ (& ((& () & (& * & (& (\\ & (& (& (& & ((& \end{array}$$

a) ściana podokienna i ściana klatki schodowej.

[illegible]
$$K_l = \left(\left(\left(\left(W/m^2K \right) \right) \right) \right)$$
$$K_{dop}= \quad W /m^2K$$
$$(\quad (\quad (\quad (\quad 0 \quad (\quad *$$
$$R \quad) \quad * (\quad m^2 K/W$$
$$K_I = \left(\left(\left(W / m^2 K \right) \left(K_{dop} \right) \right) \right)$$

b) pasmo nadokienne

$$\begin{aligned}
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & R = \frac{1}{\left(\frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T - \frac{Q}{W}} \\
 & K_2 = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R} \\
 & K_{dop} = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & R = \frac{1}{\left(\frac{1}{K_2} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T - \frac{Q}{W}} \\
 & K_2 = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R} \\
 & K_{dop} = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R}
 \end{aligned}$$

c) filarek międzyokienny

$$\begin{aligned}
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & R = \frac{1}{\left(\frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T - \frac{Q}{W}} \\
 & K_3 = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R} \\
 & K_{dop} = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R} \\
 & \left(\frac{1}{R} + \frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T = \frac{Q}{W} \\
 & R = \frac{1}{\left(\frac{1}{K_3} + \frac{1}{K_{dop}} \right) \cdot \Delta T - \frac{Q}{W}} \\
 & K_3 = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R} \\
 & K_{dop} = \frac{Q}{W \cdot \Delta T} - \frac{1}{R}
 \end{aligned}$$

5. OPIS METODY DOCIEPLENIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH (W opisie przyjęto system docieplenia styropianem ATLAS STOPTER.)

UWAGA: Użyte w opracowaniu nazwy własne należy traktować jedynie jako element charakterystyczny danego produktu. Dopuszcza się zastosowanie dowolnego produktu równoważnego, którego parametry techniczne i kolorystyka nie będą gorsze niż wskazane w projekcie.

Przygotowanie podłoża

Podłoże, na którym będzie mocowany system **ATLAS STOPTER** musi być uprzednio oczyszczone z brudu, kurzu, porostów, luźno związanych fragmentów itp. czynników powodujących osłabienie przyczepności kleju. Powinno ono charakteryzować się odpowiednią nośnością, dostateczną dla powstania połączenia klejowego z warstwą styropianu. Kryterium to spełniają np. nie malowane ściany betonowe, ściany murowane z cegły ceramicznej, kamienia naturalnego, pustaków betonowych i żużlobetonowych, itp. - także jeśli są otynkowane nie osypującym się tynkiem cementowym i cementowo-wapiennym lub obłożone dobrze przylegającą, nie szklwioną wykładziną ceramiczną. Podłożami nienośnymi, do których nie można przyklejać ocieplenia klejami mineralnymi są np. ściany drewniane lub drewnopochodne, ściany obłożone wykładzinami z tworzyw sztucznych (np. siding) ściany malowane produktami bitumopochodnymi oraz podłoża metalowe.

Nośność problematyczną posiadają wszystkie podłoża malowane, zwłaszcza gdy farby wykazują cechy pylenia lub łuszczenia się, ponadto ściany surowe wykonane z materiałów silnie chłonących wodę (np. gazobeton, cegła silikatowa oraz wszystkie ściany otynkowane tynkami słabymi, osypującymi się i silnie nasiąkliwymi. podłoża problematyczne należy przygotować do przyklejenia izolacji najpierw przez oczyszczenie mechaniczne i zmycie, a następnie przez zagruntowanie emulsją **ATLAS UNI-GRUNT**.

W celu uzyskania prostej i wypoziomowanej dolnej krawędzi systemu ocieplającego zalecamy stosowanie tzw. listwy cokołowej, dającej pewne, trwałe i estetyczne wykończenie elewacji od dołu. Listwą jest aluminiowy kształtownik dobierany przekrojem do grubości styropianu, mocowany do podłoża stalowymi kołkami rozporowymi.

Przyklejanie płyt termoizolacyjnych

Styropian należy przyklejać do podłoża przy pomocy kleju **ATLAS STOPTER K-20** lub **ATLAS STOPTER K-10**. Przygotowanie kleju polega na wsypaniu zawartości worka (25kg) do wiaderka z odmierzoną ilością wody (około 5-5,5l) i wymieszaniu całości mieszadłem wolnoobrotowym do uzyskania jednolitej konsystencji. Klej jest gotowy do użycia po około 5-10 minutach i ponownym przemieszaniu. W przypadku bardzo równego podłoża można go nakładać na całą powierzchnię płyty przy pomocy stalowej pacy zębatej.

W przypadku podłoża niezbyt równego, chropowatego lub wykazującego odchyłki od pionu, klej należy nakładać tzw. metodą punktowo-krawędziową ilość kleju powinna być każdorazowo tak dobrana, że po dociśnięciu płyty do podłoża powinien on pokryć min. 60% powierzchni.

Płytę z nałożonym klejem należy każdorazowo przyłożyć do ściany w wybranym miejscu i docisnąć (dobić) do podłoża. Boczne krawędzie płyt ocieplających powinny do siebie szczelnie przylegać, a masa klejąca nie powinna między nie wnikać. Płyty należy układać z przewiązaniem zarówno na powierzchni ścian jak i na narożnikach. Grubość warstwy klejowo powietrznej może przy większych wklęsłościach podłoża wynosić do 25-30mm z jednoczesnym zachowaniem min. 60% przyklejonej powierzchni netto. Przy większych odchyłkach celowe jest ich niwelowanie poprzez użycie w wymagających tego miejscach styropianu o różnej grubości.

Operacja wyrównywania nierówności warstwy izolującej jest bardzo ważną czynnością w technologii ocieplania metodą lekką-mokrą, odpowiedzialną za końcowy efekt zmierzający do uzyskania elewacji gładkiej, bez zagłębień i wypukłości. Czynności późniejsze nie dają zgodnej z technologią skutecznej możliwości poprawienia niestaranności tego etapu prac.

Ocieplenie przy otworach okiennych i drzwiowych

Do ocieplania ościeży okiennych i drzwiowych należy stosować styropian o grubości 3 cm. Styropian należy przyklejać na całej powierzchni ościeży górnych i bocznych (pionowych). Ocieplenie ościeży dolnych nie jest możliwe ze względu na brak miejsca na przyklejenie styropianu, ale należy przykleić na nich siatkę z włókna szklanego i wykonać nowe podokienniki blaszane.

Kołkowanie styropianu.

W zależności od wysokości budynku rodzaju podłoża, strefy klimatycznej itp. może zająć potrzeba dodatkowego mocowania docieplenia przy pomocy przeznaczonych do tego dybli z tworzywa sztucznego w ilości od 4 do 8 szt/m². Osadzić dyble, opierając talerzyki o powierzchnię ocieplenia i zależnie od rodzaju kołka wbijać lub wkręcać trzpień do oporu. Prawidłowo osadzone dyble nie wystają żadnym fragmentem więcej niż o 1 mm ponad powierzchnię a w przypadku ich zagłębienia w ociepleniu niedopuszczalne jest uszkodzenie struktury styropianu

Prace dodatkowe.

Wykonać uszczelnienia styków styropianu ze stolarką ślusarką i obróbkami blacharskimi przy pomocy trwale elastycznej masy najlepiej akrylowej. Przykleić ukośne wkładki z siatki zbrojącej (min. 25x35 cm) W sąsiedztwie wszystkich narożników okiennych i drzwiowych oraz innych otworów elewacji.

Wykonać ewentualne wzmocnienia narożników budynku oraz otworów okien i drzwi, osadzając np. aluminiowy kątownik ochronny.

Wykonywanie warstwy zbrojnej.

Warstwa zbrojona na powierzchni styropianu wykonywana jest jako minimum 3 mm grubości gładź z kleju **ATLAS STOPTER K-20**, w którym zostaje zatopiona specjalnie przeznaczona do tego celu atestowana siatka zbrojąca z włókien szklanych. Siatka ta jest zabezpieczona powierzchniowo, poprzez kąpiel ochronną, przed agresywnymi alkaliowymi zawartymi w masie szpachlowej. Pracę należy rozpoczynać od wymieszania kleju z wodą w sposób identyczny jak do przyklejania styropianu.

Przygotowany materiał należy naciągać na ścianę z jednoczesnym formatowaniem jego powierzchni pacą zębatą 10/12 mm w bruzdy. Nałożony klej zachowuje odpowiednią plastyczność przez około 10-30 minut w zależności od temperatury i wilgotności względnej powietrza. Dlatego należy unikać pracy przy bezpośrednim nasłonecznieniu i silnym wietrze.

W tak naniesionym kleju należy zatopić i zaszpachlować na gładko siatkę zbrojącą. Poszczególne pasma siatki układać pionowo lub poziomo z zakładem szerokości min. 5cm. Minimalne otulenie siatki wynosi 1mm. Niedopuszczalne jest pozostawienie, nawet miejscami siatki bez otulenia. **NIE WOLNO** wykonywać warstwy zbrojonej metodą zaszpachlowywania klejem uprzednio rozwieszanej na ociepleniu siatki!. Po całkowitym wyschnięciu warstwy zbrojonej, tj. nie wcześniej niż po 2 dniach, można przystąpić do wykonywania podkładu tynkarskiego.

Wykonanie podkładu tynkarskiego Atlas Cerplast.

Podkład tynkarski **ATLAS CERPLAST** jest materiałem o konsystencji gęstej śmietany. Należy go stosować bez rozcieńczania, w temperaturach od +5°C do +25°C. Nakładać w jednej warstwie, przy pomocy pędzla lub wałka malarskiego. Czas wysychania zależnie od warunków atmosferycznych i wynosi od 4 do 6 godzin. **ATLAS CERPLAST** może służyć jako tymczasowa warstwa ochronna przez okres 6-ciu miesięcy, w sytuacji gdy np. w skutek niekorzystnych warunków atmosferycznych (zima) nie jest możliwe nałożenie tynków

Nakładanie tynku szlachetnego Atlas Cermit.

Wyprawami w systemie dociepleń **ATLAS STOPTER** są cienko warstwowe tynki strukturalne mineralne lub polimerowo-akrylowe. Poza indywidualnymi właściwościami różnią się one sposobem przygotowania materiału do pracy. Tynki polimerowe **ATLAS CERMIT N i R** są produkowane i sprzedawane w postaci gotowej do użycia pasty o właściwej konsystencji, której nie wolno niczym rozrzedzać ani zagęszczać. Dostarczane są w plastikowych wiaderkach, nakładanie można rozpocząć bezzwłocznie po otwarciu pojemnika i przemieszaniu zawartości.

Tynki mineralne **ATLAS CERMIT SN i DR** są produkowane w postaci suchej mieszanki pakowanej w papierowe worki po 25kg. Przygotowanie materiału polega na wsypaniu całej zawartości worka do odmierzonej, każdorazowo tej samej ilości wody (około 5-5,2l) i dokładnym wymieszaniu mieszadłem wolnoobrotowym do jednolitej konsystencji. Materiał jest gotowy do użycia po około 5-10 minutach i ponownym przemieszaniu.

Czynności nakładania i fakturowania zarówno tynków mineralnych, jak i polimerowych przebiegają jednakowo. Mogą być prowadzone w temperaturach od +5°C do +25°C, przy unikaniu bezpośredniego nasłonecznienia, silnego wiatru oraz deszczu.

Materiał należy naciągać na podłoże rozprowadzając go równomiernie w cienkiej warstwie przy pomocy pacy stalowej gładkiej. Nadmiar tynku ściągnąć również pacą stalową gładką do warstwy o grubości ziarna. Zdejmowany materiał odkładać do pojemnika roboczego. Po przemieszaniu nadaje się on do dalszego użycia.

Wydobycie żądanej struktury tynku odbywa się przy pomocy płaskiej pacy z tworzywa sztucznego poprzez zatarcie lub zagładzenie świeżo nałożonego materiału. Tynki o strukturze rowkowej należy zacierać ruchami okrężnymi lub podłużnymi - pionowymi albo poziomymi (zależnie od oczekiwanego rysunku), tynki o strukturze drobnego baranka wystarczy tylko zagładzić ruchami okrężnymi.

Czas otwarty pracy (od naciągnięcia do zafakturowania) dla cienkowarstwowych, strukturalnych wypraw tynkarskich jest ograniczony i wynosi z reguły od 5 do 30 minut. Zależy głównie od temperatury powietrza i podłoża, wilgotności, nasłonecznienia oraz wiatru.

Aby uniknąć powstawania widocznych cieni należy zwrócić uwagę na zakup towaru z jednakową datą produkcji.

Prace dodatkowe.

Wykonać uszczelnienia styków styropianu ze stolarką ślusarką i obróbkami blacharskimi przy pomocy trwale elastycznej masy najlepiej akrylowej. Przykleić

Wykonać ewentualne wzmocnienia narożników budynku oraz otworów okien i drzwi, osadzając np. aluminiowy kątownik ochronny.

Nowe obróbki blacharskie z blachy powlekanej powinny wystawać poza lico ocieplanych ścian co najmniej 40mm i muszą zabezpieczać elewację przed zciekami. Obróbki powinny być mocowane do kołków drewnianych osadzonych w trakcie przyklejania styropianu w dokładnie dopasowanych wycięciach styropianu. Blachy należy łączyć na rąbek stojący. Źle wykonane obróbki blacharskie spowodują przedostanie się wody pod styropian i spowodują jego odspojenie od podłoża.

c/ Całość robót dekarских i blacharskich wykonać w oparciu o niniejszy projekt oraz zgodnie z Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych, przestrzegając przepisów BHP i zgodnie z obowiązującymi PN.

6. INFORMACJA DOTYCZĄCA PLANU BIOZ

[illegible]

